

SAATEKS

“Aastad ei ole vennad” võiks öelda allakirjutanu, kui ta läkitab avalikkuse kohtu ette eelmistest tunduvalt kopsakama aastaraamatu vihiku.

Tõepoolest — 1997. aasta andis raamatukogu põhikirja, ülikooli rektoraadis kaua oodatud arengukava (aastateks 1998–2002) ja mulle isiklikult südamelähedase raamatukogu ajaloo kokkupanemise kava, mis kõik nende kaante vahel dokumentidena lugejateni jõuavad.

Mahukas on ka uurimuste-artiklite osa, mille võiks jagada kolme ossa. Esiteks, F. Puksoo päeva ettekanded (püüame kujundada traditsiooni, et need aastaraamatus publitseeritakse); teiseks, seminari “Raamatukogu ja raamatukoguhoidja” ettekandeid. Kolmandas, nn. *varia* osas avaldame K. Konsa magistritöö kokkuvõtte, K. Noodla artikli U. Ivaskist, kelle 75. surmaaastapäeva möödunud aastal raamatukogus tagasihoidlikult meeles peeti. Möödunud aastal raamatukogus päevakorrale tõusnud ajalootemaatikaga peaks hästi haakuma M. Ermeli kirjutis “Kui hästi me tunneme oma raamatukogu ajalugu”, mis annab põgusa ülevaate sel alal seni tehtust ja seab tulevikuülesandeid.

Kõnekas on vast seegi fakt, et artiklite osa autoritest on rohkem kui pooled teistest raamatukogudest.

Esmakordselt on aastaraamatule lisatud ingliskeelne resümee — selle idee pakkus välja Marika Liivamägi.

Rein Saukasel oli eelmise aasta lõpus meeldiv lugeda Eesti Akadeemilise Raamatukogu aastaraamatut — ikkagi kuidagi kindlam tunne, kui samasuguse asjaga tegelejaid teisigi leidub. Aitäh teile!

Tartus, 1. märtsil 1998. a.

Rein Saukas